

Üvegbe öltözött

Mint isten, használt
a tükör, gondolta Káin,
majd megdönti ő is,
csak még felöltözik.

Drága ruha az üveg,
nem én adtam rá.
Nincs drágább,
de ezt akarta:
így már mehet a tükörbe,
ő aztán tudja a módját.

Pollágh Péter

A tükör kilincse

Annyi felhőt, radiátort megtöltött
már a hideg, de nem elég neki:
eláll minden egérutat,
a tükröt is ellepi.
Libabőrös kilincset fogom,
de nem tudok szólani,
csak a pénz beszél,
ő aztán tudja a módját.
„Foglalt a tükör”:
hazudik a szemembe.
Esküszöm, rúzs van a hangján,
piros, de nem enged be.

Nem kávé

Rossz fát teszel a tűzre:
kockacukrot mártasz a tükörbe.
Olvad a komoly kocka,
gyermeki az aromája,
nem is forró, nem is fáj, régi
kávépapírról mosolyog a Szerecsen rád.
Hókristályt érzel — és, talán nem túlzok,
szerelmet. Elédesíti a nyelved,
aztán össze-vissza vágja.
Az a nyelv már nem talál vissza,
de nem is lesz párja.

Ha van cukor

Ha van cukor-, van tükörbeteg is.
A tükör egy darab édesség,
vagy majdnem az.

Függsz tőle, egy élet alatt
jópárat elfogyasztasz,
pedig nem is ehető,
bár ez nincs rá írva.

Őt mossák, rá rúzzsal írnak, habzik
a szája a mocskos pimasznak.
Rossz tükör, mondd neki,
ha nem jól mutat, és betakarod,
ha elviszi apát vagy anyát,
bármit, amit nem hoz vissza.

Bedobják a tükröt és a törülközőt,
bedobnak mindent,
és viszik az igazságukat,
a hájukat, valamiért
nem a tükröt viszik.
Tükörrel menni át a városon,
az már, nagyképű szó, tüntetés.

Te is lekoptatod, megfeledekel róla,
egy kuka mellé teszed,
ott esteledik rá, onnan indul portyára.

Tükör, a beteged vagyok,
mondod, mikor már késő.
Tükörke: szólíthatod,
de nem szól.
Csak egy darab tükör,
édesség a kabát alatt,
vagy bárhol máshol,
lúktet is, kölcsön lehet adni,
nem szól.

Jó, ha egy tükör család.
Jó az a hely, hol már mindenki volt,
jó oda állni. Ott a meleg.

Kandukh 's Kandukh

Zhi 07 X.18

